

РЕШЕНИЕ

№ 3824

гр. София, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 09.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2783** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 184, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Спейс Петрол“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от К. Е. – Управител срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С2071-0474593 от 08.03.2023 г. на началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят сочи, че заповедта е издадена при наличието на съществени нарушения на съдопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби, при несъответствие с целта на закона, поради което е незаконосъобразна и необоснована. Твърди, че неправилно административният орган е приел, че е налице нарушение на чл. 3 ал. 3 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на МФ. Твърди, че заповедта е издадена при неизяснена фактическа обстановка и липса на мотиви. Соочи, че в периода, в който се твърди липса на отчитане на количествата горива дружеството жалбоподател не е осъществявало дейност поради смърт на управителя на дружеството. Поради това обстоятелство и несъобразяването му от страна на административния орган бил нарушен принципа на съразмерност залегнал в чл. 6, ал. 2 от АПК. Изложени са и

доводи, че така констатираното нарушение е било първо такова на дружеството, както и, че непосредствено след проверката проблемът свързан с фискалното устройство бил отстранен. Иска се отмяна на наложената ПАМ.

В проведеното открито съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не се явява лично и не се представлява, но с депозирана по делото молба е изразил становище, че поддържа жалбата по изложени в нея доводи за незаконосъобразността на оспорения акт. Претендира разности за държавна такса.

Ответникът – началник на отдел „Оперативни дейности“ П. в ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. И., оспорва жалбата като неоснователна. Моли издадената заповед за налагане на принудителна административна мярка да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От представения по делото и кредитиран като писмено доказателство Протокол за извършена проверка сер. АА № 0474593 от 21.02.2023 г., се установява, че на посочената дата, в 10.55 ч, била извършена проверка от длъжностни лица при ТД на НАП - С. търговски обект – бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван „Спейс Петрол“ ООД, ЕИК:[ЕИК], като е констатирано, че търговеца в качеството си на задължено лице по чл. 3, ал. 2 от Наредба № Н - 18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, не е спазило изискванията на цитираната Наредба, като не предава на НАП по установената дистанционна връзка, данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в горепосочения обект за търговия на течни горива.

В хода на проверката било установено, че търговския обект разполагал с 3 броя подземни резервоара, както следва, 1-ви за дизелово гориво с вместимост 48 870 литра, 2-ри за бензин А-95Н с вместимост 24 819 литра, 3-ти за бензин А-100Н с вместимост 23 903 литра. Наличен е и 1 брой надземен резервоар за пропан-бутан.

В търговския обект е налична и функционираща 1 брой електронна система с фискална памет (ЕСФП) модел „DATECS FP - 800” с ИН OS005357 и ФП № 58005357.

При извършена проверка в „Информационна система за контрол на горивата“ в ИСКГ на НАП за „СПЕЙС ПЕТРОЛ“ ООД с ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица] за периода от 01.01.2023 г. до 20.02.2023 г. е установено, че липсват данни за налични количества горива измерени от нивомерната измервателна система (Н.) на всеки 6 часа. За посочения период в търговския обект функционира ЕСФП модел „DATECS FP - 800” с ИН OS005357 и ФП № 58005357, което е регистрирано в НАП с потвърждение № 4206560/09.05.2019 г.

С оглед на така извършената проверка, на 08.03.2023 г., началникът на отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, е издал оспорената в настоящото производство, заповед № ФК-С2071-0474593 от 08.03.2023 г., с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС, е наложил на „Спейс Петрол“ ООД, принудителна административна мярка (ПАМ) - запечатване на

търговски обект - бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица], и е забранен достъпът до обекта за срок от 5 дни. В заповедта са изложени мотиви, че срокът на запечатването се определя съобразно тежестта на нарушението и последиците от същото, начинът и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършеното деяние, както и с оглед факта, че нарушителят отдавна извършва търговска дейност и е наясно с конкретните изисквания за нея и с начина на организация на същата.

По делото са приобщени като доказателства представените такива с жалбата и с административната преписка писмени документи.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК. Същата се оспорва от "Нис Петрол" ЕООД, който се явява неин адресат и заинтересовано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал.1 във вр. с ал.2 и ал.3 от АПК и се явява процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С2071-0474593 от 08.03.2023 г., с която на основание [чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС](#), е наложил на „Спейс Петрол“ ООД, принудителна административна мярка (ПАМ) - запечатване на търговски обект - бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица] е забранен достъпът до обекта за срок от 5 дни.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по, ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г., началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка "запечатване на обект" по чл. 186 ЗДДС. С оглед на това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта:

С разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г", във вр. с, ал. 3, във вр. с чл. 118, ал. 2 от ЗДДС, законодателят е предвидил налагането на ПАМ с мотивирана заповед, която съдържа изложение на предвидените в закона предпоставки. Тези предпоставки съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г" от ЗДДС са формулирани така: "Принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за подаване на данни по чл. 118в Националната агенция за приходите." Разпоредбата на чл. 118, ал. 2 от ЗДДС изисква фискалните устройства и интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност задължително да имат техническа възможност за установяване на дистанционна връзка, чрез която да подават данни към Националната агенция за приходите.

Техническите изисквания, редът и начинът за изграждането и осъществяването на дистанционната връзка се определят с наредбата по, ал. 4, като се съгласуват с Българския институт по метрология. В изпълнение на предоставеното му от чл. 118, ал. 4, т. 3 от ЗДДС правомощие, министърът на финансите е издал наредба, с която се определят изискванията, редът и начинът за установяване на дистанционна връзка и подаването на данни към Националната агенция за приходите. Съгласно чл. 187, ал. 1 от ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС се забранява и достъпът до обекта.

От цитираните разпоредби може да се направи извод, че при установено по съответния ред непредаване на НАП по установената дистанционна връзка на данни, административният орган, при условията на обвързана компетентност, налага на търговеца ПАМ - "запечатване на обект и забрана за достъп до него". Органът съобразява продължителността на срока на мярката с оглед на всички факти и обстоятелства в конкретния случай, т. е. при определяне на продължителността на срока органът действа при условията на оперативна самостоятелност, което следва и от използвания в чл. 186, ал. 1 израз "до 30 дни".

Принудителната административна мярка е израз на административната държавна принуда, поради което за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона следва да се извършва в съответствие с характера ѝ във всяка една от хипотезите на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС. По отношение хипотезата в чл. 186, ал. 1, т. 1, буква "г" от ЗДДС, мярката запечатване на търговски обект има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя.

В тежест на административния орган е да обоснове с конкретни обективни данни както факта на извършено нарушение и вероятността нарушителят да извърши друго нарушение, така и необходимостта от налагането на ПАМ за определения в заповедта в срок.

В конкретния случай извършването на нарушението, за което е приложена обжалваната ПАМ, не е установено по безспорен начин.

С оглед на изложеното и въз основа на обсъдените по-горе писмени доказателства, настоящия съдебен състав на съда намира, че случая не са били налице доказателства, касаещи неизпълнението на посочените задължения по смисъла на наредбата по чл. 3 ал. 3 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. От доказателствата по делото, се установява действително, че от страна на дружеството жалбоподател, за периода от 01.01.2023 г. до 20.02.2023 г. не е отчетено точните количество горива постъпили в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива.

Същевременно обаче се установява, че това обстоятелство е в следствие на съществуваща причина /смърт на управителя на дружеството с правноорганизационна форма ЕООД/ довела до неизвършване в посочения период, на дейност в обекта стопанисван от жалбоподателя.

Наред с това, липсват по делото каквито и да било данни обстоятелството за неотчитане на точните количество горива постъпили в резервоарите за съхранение в обекта да е било известно на служителите на оспорващото дружество. Още повече, че липсва обективна възможност търговецът да проследява дали и каква информация достига до НАП. Липсват по делото данни данъчните служители да са установили

неотчитането и непредаването на данни в НАП да се дължи на активно поведение на жалбоподателя. Напротив, по делото е установено, че това се дължи на обстоятелството във връзка съществувал временен технически проблем на ФУ.

От друга страна, от събраните по делото доказателства става ясно, че дружеството веднага след констатиране на нарушението са предприети действия по отстраняването на техническият проблем във ФУ.

При това положение не може да се приеме за безспорно установено, че жалбоподателят е нарушил реда или начина за подаване на изискуемите данни в НАП, доколкото ответната страна, в чиято тежест е установяването на фактическите основания, послужили за издаване на оспорения акт, не е ангажирала доказателства, удостоверяващи причината, поради която не е била осъществявана дистанционна връзка с НАП, както и дали тази причина е свързана с пропуски в създадената организация в търговския обект, на пропуски в дейността на приходната администрация или на независещ от човешкия фактор технически проблем, респективно дали неподаването на данни се е дължало на неспазване реда или начина на подаване на такива. Административният орган, чиято е тежестта да докаже фактическите основания за издаване на принудителната административна мярка, не е сторил това, поради което издадената от него ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г" от ЗДДС се явява постановена при липса на материалноправните предпоставки за това.

На следващо място, за да е законосъобразно наложена, ПАМ трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Предвидената в чл. 186, ал. 1, т. 1, буква "г" от ЗДДС мярка има превантивно действие, като с нея се цели да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. В случая, с оглед на това, че извършването на нарушение не беше доказано по безспорен и категоричен начин, наложената ПАМ не съответства на целта на закона и на принципа за съразмерност, установен с разпоредбата на чл. 6 от АПК, доколкото не е налице основание за предприемане на действия за предотвратяване извършването на нарушения на фискалната дисциплина.

Предвид изложеното, оспореният административен акт се явява постановен при неспазване на материалния закон и неговата цел, поради което следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

По разноските по производството:

С оглед изхода на делото право на разноски притежава жалбоподателя и такива му се следват в претендирания от него размер - 50 лева за заплатена държавна такса.

Воден от изложените съображения, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Спейс Петрол“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], представлявано от К. Е. – Управител, Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С2071-0474593 от 08.03.2023 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция приходи да заплати на „Спейс Петрол“ ООД, ЕИК:[ЕИК], сумата от 50.00 лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: